

Resolució 902/2023, de 5 d'octubre

Número d'expedient de la Reclamació: 754/2023

Administració reclamada: Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC)

Informació reclamada: Informes i expedients sobre les accions sobre el reclamant realitzades pel SOC i de l'entitat associada Gedi.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: La petició d'informació consistent en l'obtenció d'informes i expedients sobre les accions del reclamant que hagi realitzat el Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) és informació pública d'acord amb la definició de l'article 2.bLTAIPBG i la condició d'interessat que es pugui reconèixer al reclamant no l'exclou de la possibilitat d'exercir el dret d'accés reconegut a la LTAIPBG.

Paraules clau: Servei d'Ocupació de Catalunya. Informació pública. Interessats. Dret a l'accés a la informació pública. Estimació.

Ponent: Maria del Mar Pérez Velasco

Antecedents

1. El 10 d'agost de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 754/2023, presentada per la reclamant, en relació amb el SOC, no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP), i concretament reclama el següent: *"Informes i expedients sobre les accions durs a terme sobre la meva persona per part del SOC i de l'entitat associada Gedi"*.
2. El 5 de juliol de 2023 la persona reclamant havia presentat una petició d'informació al Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) amb el contingut següent: *" En el documento de servicios prestados del SOC, hay varios Servicios en los que estoy de alta pero de los cuales no he recibido o atención significativa o prácticamente ninguna acción por iniciativa del SOC o de entidades asociadas:*
 1. Trabajo y formación para jóvenes.
 2. FP para trabajadores ocupados; y desocupados.
 3. Tutoría de inicio de IPI: no recibo IPI ni tengo constancia.
 4. Empleo y formación.
 5. Ocupación Singular.

6. *TLN - Movilidad.*
7. *Sesión grupal de mercado de trabajo y ocupaciones.*
8. *Primera experiencia en AP.*
9. *Orientación telemática y en oficinas.*
10. *Orientación (Convenio Barcelona Activa).*
11. *Intermediación laboral.*

Solicito informes, expedientes y registro de acciones realizadas sobre mi persona en lo referente a estos servicios, así como acceso al IPI y otros informes y diagnósticos sobre mi persona. También de derivaciones, si las hubo. Finalmente, solicito acceso a otras quejas, recursos y denuncias por las mismas razones o a las mismas entidades”.

3. El 25 de juliol de 2023 el Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) resol no admetre la sol·licitud d'accés a informació pública presentada, atès que: *“L'article 53.3 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, estableix que no són sol·licituds d'accés a la informació pública les sol·licituds o peticions que tinguin per objecte la pretensió que les administracions públiques duguin a terme qualsevol altra actuació diferent de la de proporcionar informació pública preexistent.*

D'acord amb els preceptes normatius esmentats, es posa de manifest que la petició no té per objecte accedir a la informació pública, entenent com a tal el que disposa l'article 2 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, i l'article 53.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer.”

4. El 6 de setembre 2023 la GAIP comunica la Reclamació al Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 7 de setembre de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació. La notificació és acceptada el 15 de setembre de 2023.
6. El 22 de setembre de 2023 la GAIP rep l'informe del Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) que en síntesi considera que: *“En el supòsit que ens ocupa, l'objecte de la sol·licitud, no es correspon amb el concepte d'informació pública, tot tenint en compte que no es tracta d'una informació, o dada o document que les administracions públiques han*

elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions en els termes de l'article 2 de la LTAIPBG.

Certament, el sol·licitant, ara reclamant, sol·licita informes, expedients i registre d'accions realitzades sobre la seva pròpia persona del sol·licitant, concepte que no coincideix, com acabem d'exposar, al que es considera legalment una informació pública. No es pot confondre el dret d'accés a la informació pública, regulat a l'LTAIPBG, amb el dret que té l'interessat en un procediment administratiu a conèixer en qualsevol moment l'estat de la tramitació dels procediments en què tinguin la condició d'interessat (art. 53.1.f) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques." I esmenta una resolució de la GAIP (Resolució 554/2023, de 22 de juny, que diferencia entre l'abast del dret d'accés a la informació pública i l'abast del dret reconegut a l'article 53.1 f) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques). I es conclou que *"l'objecte de la sol·licitud en paraules de la GAIP excedeix del concepte d'informació pública, i en conseqüència s'acorda la inadmissibilitat de la mateixa en la Resolució de 22 de juliol de 2023, del director del SOC, seguint els tràmits establerts tant en la LTAIPBG com al DTIB"*.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix

precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. L'objecte de la sol·licitud d'informació és informació pública

L'objecte de la reclamació consisteix, tal com s'ha dit als antecedents, en la petició d'informació al Servei Català de l'Ocupació (SOC) sobre els informes i expedients sobre les accions dutes a terme sobre el reclamant per part del SOC i de l'entitat associada Gedi.

Els informes i expedients que l'Administració reclamada pugui disposar en l'exercici de les seves funcions és informació pública, d'acord amb l'article 2.b) LTAIPBG en definir-la com “ la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei.” Per tant, malgrat la petició d'informació es refereixi a aquella documentació sobre la seva persona, si es conseqüència de l'activitat realitzada per l'Administració reclamada dins l'àmbit de les seves competències, cal considerar-la com informació pública.

De tota manera, el fet de que l'Administració reclamada aprecii que la informació reclamada no té el caràcter d'informació pública, ja que, com s'ha dit, es refereix a informes, expedients i registre d'accions realitzades que es refereixen a la persona reclamant i aquest fet desvirtua el concepte d'informació pública, s'al·ludeix a una altra circumstància que concorre en aquest assumpte com és que el reclamant tindria la condició d'interessat però això remet a una altra consideració com és la relativa a quin ha de ser el règim jurídic aplicable per atendre la petició, si el reclamant és un interessat.

Aquesta Comissió aclareix, com ja ha fet en reiterades ocasions, pel que fa referència a la naturalesa jurídica de l'objecte reclamat, en aquest cas, informes i expedients del SOC sobre el reclamant, que la informació sol·licitada és informació pública a partir del moment que es trobi en poder de l'Administració.

Cal indicar que aquest caràcter d'informació pública deriva únicament del fet que la informació es trobi en poder de l'Administració, cosa que succeeix a partir del moment que té entrada al seu registre. El dret d'accés a la informació pública no està en absolut limitat a la informació que formi part de procediments administratius, ni a la seva verificació o idoneïtat per produir efectes administratius determinats, sinó que és un dret garantit per accedir a qualsevol informació que es trobi en poder de l'Administració, sense més requisits.

Una altra qüestió és, com ja s'ha apuntat abans, que en la petició d'informació concorre la circumstància de que el peticionari pugui revestir també la condició de persona interessada en un procediment administratiu, que amb aquesta consideració gaudeixen d'un règim d'accés privilegiat, en principi més ampli i reconegut molt abans que en la normativa de transparència, i que han de poder disposar del mateix mecanisme bàsic de garantia que representa la via de la reclamació voluntària i gratuïta davant d'un òrgan independent de què disposa qualsevol ciutadà.

Però no hi ha cap precepte de l'LTAIPBG del qual es pugui desprendre que la condició de persona interessada en un procediment administratiu pugui ser un motiu d'inadmissió de les sol·licituds d'informació pública o de les reclamacions a la GAIP. La garantia de reclamació a

aquesta Comissió, que protegeix mitjançant un procediment breu i gratuït davant d'un òrgan independent el dret general d'accés a la informació pública de la ciutadania, amb igual o més motiu ha d'emparar el dret de les persones interessades a obtenir la informació que forma part dels procediments administratius que les afecten, i res hi ha en la disposició addicional 1a LTAIPBG que ho impedeixi.

L'Administració reclamada, en atendre aquesta circumstància de la condició del reclamant com a interessat (art. 53.1.f) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, però també en exercici del dret d'accés a la informació pública, regulat a la LTAIPBG, no invoca de forma encertada la doctrina de la GAIP. Es rellevant aclarir que aquesta Comissió no pretén excloure als interessats de la possibilitat d'exercir el dret d'accés i el dret a rebre orientació en un procediment administratiu com interpreta l'Administració reclamada en concloure que *“ l'objecte de la sol·licitud en paraules de la GAIP excedeix del concepte d'informació pública, i en conseqüència s'acorda la inadmissibilitat de la mateixa en la Resolució de 22 de juliol de 2023, del director del SOC, seguint els tràmits establerts tant en la LTAIPBG com al DTIB ”*.

Més aviat tot el contrari, allò que interpreta aquesta Comissió és que “la posició jurídica que correspon a les persones interessades en un procediment administratiu, en relació amb l'accés a la informació pública que l'integra, es defineix no tant pel règim jurídic aplicable al dret d'accés a la informació pública, sinó pels drets de més intensitat d'accés a l'expedient que els reconeix la legislació de procediment administratiu”. (Resolució GAIP 827/2023 de 14 de setembre).

Es més, sobre la disponibilitat de la informació sol·licitada i concretament pel que fa referència a la disponibilitat dels documents i els expedients sol·licitats, si com es reclama, són electrònics, l'accés sigui com a dret a la informació o en la seva vessant d'interessat, cal referir-la allò previst al Decret 76/2020 de 4 d'agost, de l'Administració digital, que estableix una regulació que encara els faria més accessibles, tal i com s'ha interpretat per aquesta Comissió en diverses resolucions recents.

D'acord amb l'exposat, cal concloure que l'Administració reclamada hauria d'haver atès la sol·licitud d'informació formulada en els termes de donar accés als informes i expedients sobre el reclamant, i si no en disposés també fer avinent aquesta circumstància, i és per això que s'estima la reclamació en el sentit indicat.

3. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i gestió de les dades*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència.. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els

documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Igualment, l'article 67 del EI Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxiu i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental corporatives. En cas d'emprar solucions no corporatives, aquestes han de garantir el compliment de les polítiques de gestió documental al llarg de la fase de tramitació i han de ser aprovades d'acord amb l'apartat 2 de l'article 33 d'aquest Decret. L'article 68, relatiu a l'arxiu digital únic, detalla les característiques i condicions per garantir la implementació de les polítiques de gestió documental i el seu compliment.

Pel que fa a la gestió de les dades, el referit Decret 76/2020 li dedica el capítol I del títol II. Concretament, l'article 10 estableix un model de govern de les dades, que és l'instrument organitzatiu que determina els criteris i elements que defineixen el govern de les dades de l'Administració de la Generalitat, estableix els criteris, els responsables del seu desplegament, principis i requeriments així com els subjectes obligats. L'article 19 regula l'accés de les persones a les dades i l'apartat 1, diu "els subjectes de l'article 2 d'aquest Decret impulsen, per defecte, l'obertura de totes les dades que estan en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, incloses les que li subministren altres subjectes obligats per qualsevol normativa, i faciliten tots els mecanismes per garantir l'accés de les persones a aquestes dades, d'acord amb la normativa vigent de protecció de dades i la de transparència i dret d'accés. Se n'exceptuen les dades la publicitat de les quals resti prohibida d'acord amb l'ordenament jurídic vigent".

Recentment, s'ha aprovat el Model de govern de les dades de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del seu sector públic per l'Acord de Govern GOV/158/2023, de 25 de juliol (DOGC 8967) que pretén regular "un dels elements fonamentals de la gestió dels serveis basada en les dades" i "garanteix que podran gestionar-se durant tot el cicle de vida a fi d'obtenir la seguretat, traçabilitat, integritat, confidencialitat, privacitat i disponibilitat d'aquestes dades". Entre els objectius i eixos (punt 2) d'aquest Model s'estableix garantir l'accés a les dades seguint els estàndards de seguretat i de privacitat (d), determinar les responsabilitats per a una gestió eficaç (e), maximitzar la reutilització (g), entre altres. A més, cal establir una estructura que asseguri la gestió arxivística de les dades i la conservació durant el temps que

sigui necessària per a la finalitat per a la qual s'ha generat o incorporat a la gestió documental (punt 5.9).

L'ordre CLT/172/2014, de 14 de maig, per la qual s'aprova el protocol de gestió de documents electrònics i arxiu de la Generalitat de Catalunya, determina les condicions tècniques i organitzatives de classificació funcional, seguretat i disposició dels documents administratius des de l'inici del procediment administratiu, amb la finalitat de garantir-ne l'autenticitat, la fiabilitat, la integritat i la disponibilitat futura. Així mateix, el protocol fixa les directrius corporatives en matèria d'arxiu electrònic. Aquesta ordre, d'acord amb la Disposició transitòria sisena del referit Decret 76/2020 és vigent fins que s'aprovi el model organitzatiu que ha preveure la planificació, el seguiment i avaluació dels resultats, participació en la definició dels sistemes d'informació corporatius transversals i disposició dels recursos necessaris per fer efectiu el desplegament de l'Administració digital.

Tanmateix, la LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu / de diferents expedients administratius, que ha/han d'estar perfectament classificat/classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 d'octubre de 2023, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 754/2023 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, consistent en els Informes i expedients sobre les accions dutes a terme sobre el reclamant per part del SOC i de l'entitat associada Gedi.
2. Requerir al Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir al Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.

4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 754/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.